Пралетарыі ўсіх краін, яднайцеся!

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА ЛКСМБ
І ПРАФКОМА БЕЛАРУСКАГА ДЗЯРЖАЎНАГА УНІВЕРСІТЭТА імя У. І. ЛЕНІНА

№ 23(571) Аўторак, 16 чэрвеня 1964 г. Цана 1 кап. Год выдання XVII-ы

Я схіляюся перад гераізмам абаронцаў Брэста

Некалькі дзён таму назад у складзе вялікай групы студэнтаў-іншаземцаў, што навучаюцца ў БДУ імя У. І. Леніна, я пабываў на экскурсіі ў Брэсцкай крэпасці.

Мы наведалі музей абароны крэпасці, паглядзелі фільм «Цытадэль над Бугам». Мне было цяжка стрымацца, на вачах выступалі слёзы. У сэрцы расла нянавісць да фашыстаў, да іх жорсткасці, бесчалавечнасці.

Я схіляюся перад мужнасцю абаронцаў крэпасці, якія змагаліся да апошняга подыху, праяўлялі такую вернасць і адданасць сваёй Радзіме, на якую здольныя толькі тыя, для каго свабода Радзімы даражэй за жыццё. Я з хваляваннем чытаў надпісы, што, паміраючы, пакінулі на сценах крэпасці яе абаронцы: «Памром, але крэпасць не аддадзім!», «Паміраю, але не здаюся. Бывай, Радзіма!»

Я яшчэ раз падумаў, якія бедствы нясе з сабой вайна! Яшчэ больш моцнай стала ў мяне нянавісць да імперыялістаў, якія рыхтуюць новую вайну. Няхай тыя, хто не ведае, што такое вайна, паглядзяць на руіны Брэсцкай крэпасці, на попел ахвяр Бухенвальда і Асвенцыма. Яны зразумеюць, што такое вайна!

Народы Афрыкі і мой кенійскі народ змагаюцца за мір. Усім народам у гэтай барацьбе трэба згуртавацца яшчэ мацней. Няхай жыве мір на Зямлі! НЕ — ВАЙНЕ!

Роберт КЕЙГЕ,
студэнт з Кеніі.

„Двойка"... з усмешкай

Экзамен па палітычнай эканоміі на трэцім курсе аддзялення беларускай мовы і літаратуры (экзаменатар — Пётр Усцінавіч Грышановіч) толькі пачаўся. У калідоры ўсхвалявана чакаюць сваёй чаргі юнакі і дзяўчаты.

А за дзвярыма строгі (так думаюць студэнты), але зусім справядлівы экзаменатар правярае, наколькі трывалыя веды ў студэнтаў па першаму раздзелу курса палітычнай эканоміі. Білеты вельмі цяжкія, але калі ты рыхтаваўся да экзамену сур'ёзна, то сам «д'ябал не страшны». Адказвае І. Лапкоўская. Вось пытанні яе білета: «1. Умовы рэалізацыі пры простым капіталістычным узнаўленні. 2. Работа Уладзіміра Ільіча Леніна «Імперыялізм, як вышэйшая стадыя капіталізму». Дзяўчына адказвае недастаткова дакладна, у некаторых месцах «спатыкаецца» і атрымоўвае «чацвёрку». За Лапкоўскай «добра» атрымоўвае і В. Васілец. Далей здараецца зусім недарэчнае. Адна за адной выходзяць з аўдыторыі А. Дабрыян І. Л. Камашэнкава. Адна і другая нават і адказваць не пачыналі. Адна і другая нічога не ведалі. Але рэакцыя да такое здарэнне ў іх зусім розная. Дабрыян не магла стрымаць слёзы, а Камашэнкава нават не палічыла патрэбным схаваць сваю пастаянную ўсмешку, такую недарэчную ў такі момант. «Двойка» і ўсмешка — вось дык суседства на экзамене!

В. НАЛІМАЎ.

*

На здымку:
Хімічны факультэт. Звычайны малюнак. У адной з лабараторый ідзе падрыхтоўка да чарговага экзамена. Лепшая праверка ведаў — эксперымент.

*

СЛОВЫ ЎДЗЯЧНАСЦІ

У мінулым нумары мы апублікавалі пісьмо дэкана заатэхнічнага факультэта БСГА Івана Фядотавіча Някрашэвіча пра брата Канстанціна, які загінуў на подступах да Гомеля. Два дні назад атрымана другое пісьмо ад І. Ф. Някрашэвіча, дзе ён шчыра дзякуе за ўвагу, з якой аднесліся камітэт камсамола і рэдакцыя да лёсу яго брата, былога студэнта геаграфічнага факультэта.

Да 20-годдзя вызвалення Беларусі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў

Узнагарода за мужнасць

У АРХІВЕ рэдакцыі ёсць пісьмо, якое расказвае пра подзвіг былога партызана, які адразу пасля вайны паступіў вучыцца на фізмат нашага універсітэта. Зараз ён працуе ў якасці дацэнта на кафедры эксперыментальнай фізікі і электронікі. Яго прозвішча Іван Іванавіч Пятроўскі.

Гэта было ў адну з вясенніх начэй 1943 года, глыбока ў тыле ворага, у лясах Міншчыны, дзе дзейнічала партызанская брыгада «Полымя». За два кіламетры ад партызанскага лагера, у вёсцы, размясціўся нямецкі гарнізон колькасцю ў 250—300 чалавек. Гэты гарнізон неабходна было разграміць, бо ён знаходзіўся на шляху да камунікацый ворага і затрымліваў дыверсійныя дзеянні партызан.

Для праведзення аперацыі камандаванне вылучыла тры ўзводы, адным з якіх камандаваў Іван Пятроўскі. Ноччу паўзком партызаны дабраліся да вясковых могілак, ад якіх было метраў трыста да самой вёскі. Нішто не парушала начную цішыню. Трэба было як мага бліжэй падыйсці да ворага, не адкрываючы агню. Каманды перадаваліся шэптам.

Пасланая на могілкі разведка вярнулася, не знайшоўшы там немцаў. Узвод заняў могілкі. Агнявая падрыхтоўка цягнулася паўгадзіны, і затым Пятроўскі павёў свой узвод наперад. Але ён адарваўся ад іншых узводаў, якія пад агнём праціўніка павінны былі залегчы. Вынік аперацыі залежыў ад знаходлівасці камандзіра і яго ўмення ацаніць абстаноўку, а таксама ад кемлівасці і мужнасці ўсіх партызан.

Да вёскі заставалася метраў 50. Загадаўшы сваім байцам ісці ўслед за ім, Пятроўскі з яшчэ адным партызанам папоўз да дзотаў і казармаў. За некалькі хвілін казармы і дзоты былі закіданы гранатамі. Партызаны кінуліся ў атаку. (Напарнік І. Пятроўскага па подзвігу, Уладзімір Малышаў, цяпер працуе дырэктарам 8-гадовай школы ў Пухавіцкім раёне. — Рэд.).

Немцы замітусіліся. А ў гэты час з другога боку ў вёску ўварваліся другі і трэці ўзводы. Да раніцы ўсё скончылася. Варожы гарнізон быў знішчаны, партызаны захапілі багатыя трафеі.

Баявая задача была паспяхова выканана. За яе правядзенне І. І. Пятроўскі і быў узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі.

Дзякуй шэфам!

Партыйны камітэт Мінскага аўтамабільнага завода выказвае глыбокую ўдзячнасць усім навуковым работнікам, аспірантам БДУ імя У. І. Леніна, якія выступілі з лекцыямі, дакладамі і гутаркамі ў цэхах і аддзелах нашага шматтысячнага калектыву.

Выступленні навуковых супрацоўнікаў універсітэта аказваюць нам неацэнную дапамогу ў ідэйным выхаванні рабочых і інжынерна-тэхнічных работнікаў, дапамагаюць узняць агульны ўзровень ведаў сярод аўтазаводцаў.

У гэтай высакароднай рабоце асабліва актыўна ўдзельнічаюць кафедры рускай і беларускай літаратуры, якія сістэматычна праводзяць у нас «Дні літаратурных чытанняў», выязджаюць да нас амаль поўным складам кафедраў адначасова. Да нас часта прыязджаюць прафесары Л. І. Фіглоўская, М. Р. Ларчанка, дацэнты Н. І. Лапідус, З. С. Мялкіх, Л. Е. Цімашкова, Н. В. Галаўко, О. В. Казлова, Н. С. Гілевіч, У. С. Карабан, Л. Л. Кароткая, І. Л. Парашкова, Н. Н. Рамашка, І. Т. Ішчанка, Е. Л. Бондарава, А. А. Лойка, В. А. Захарава, С. А. Лысенка, а таксама загадчык кафедры друку дацэнт Р. В. Булацкі, дацэнт М. С. Зярніцкі, выкладчык А. Н. Пётух, аспіранты А. Малінін, П. Купрэенка, В. Рагойша, прадстаўнікі іншых кафедраў і факультэтаў універсітэта прафесары В. Г. Заўрыеў, Г. Г. Вінберг, дацэнты і кандыдаты навук В. А. Навіцкі, Б. Ф. Осіпаў, А. Х. Шкляр, М. Я. Рэзнікаў, Э. М. Загарульскі, а таксама многія выкладчыкі і аспіранты.

Вялікую ўвагу і клопаты ў правядзенні гэтай работы праяўляюць старшыня ўніверсітэцкай групы таварыства «Веды» М. Я. Рэзнікаў і член бюро групы кандыдат юрыдычных навук В. В. Сарокіна.

У гэтыя дні калектыў нашага завода рыхтуецца адзначыць 20-годдзе прадпрыемства. Разам з намі будзе святкаваць уся рэспубліка. Можна з упэўненасцю сказаць, што сваёй шэфскай дапамогай універсітэт унёс вялікую долю працы ў выхаванне калектыву завода. Мы верым, што наша ўзаемная сувязь будзе мацнець і прымаць усё больш разнастайныя і больш шырокія формы.

В. ЧАЙКОЎСКІ,
сакратар парткома Мінскага аўтазавода.

Віншуем Вас, Алена Паўлаўна!

Дацэнту кафедры педагогікі і псіхалогіі Алене Паўлаўне Ерась споўнілася 60 гадоў з дня нараджэння і 40 гадоў яе навукова-педагагічнай і грамадскай дзейнасці.

Жыццёвы і працоўны шлях Алены Паўлаўны падобны шляху моладзі яе пакалення, які склаўся пад жыватворным уплывам падзей Кастрычніка і будаўніцтва маладой сацыялістычнай дзяржавы. Яна, як і пераважная большасць моладзі таго часу, актыўна адгукнулася на заклік партыі—вучыцца, будаваць і ўмацоўваць першую ў свеце савецкую дзяржаву.

Нарадзілася Алена Паўлаўна ў 1904 годзе ў сям'і дробнага служачага ў в. Зямлянцы Глухаўскага раёна Сумскай вобласці. У 1920 годзе, пасля заканчэння пяці класаў Глухаўскай жаночай гімназіі, Алена Паўлаўна паступіла ў сацыяльна-эканамічную прафесіянальную школу, а праз тры гады — у Нежынскі інстытут народнай асветы. Пасля заканчэння яго Алена Паўлаўна працуе чатыры гады — спачатку настаўніцай, а потым інспектарам РАНА.

У 1931 годзе Алена Паўлаўна Ерась па закліку партыі добраахвотна паехала на будаўніцтва гіганта першай пяцігодкі — Магнітагорскага металургічнага камбіната, дзе тры гады працавала загадчыцай метадычнага кабінета і вучэбна-метадычнага сектара аддзела кадраў будаўніцтва. Кіраўніцтва камбіната камандзіравала Алену Паўлаўну на вучобу ў аспірантуру па спецыяльнасці псіхалогія ў Маскоўскі педагагічны інстытут.

Пасля абароны кандыдацкай дысертацыі Алена Паўлаўна працавала спачатку асістэнтам, а потым дацэнтам Маскоўскага педінстытута імя У. І. Леніна, а з 1941 па 1944 год — дацэнтам Ніжнетагільскага настаўніцкага інстытута.

У першыя ж дні вызвалення Беларусі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў Алена Паўлаўна Ерась, па запрашэнню органаў асветы нашай рэспублікі, прыехала ў Мінск і была прызначана на работу ў якасці дацэнта універсітэта.

Усе апошнія 20 гадоў Алена Паўлаўна плённа вядзе педагагічную, навукова-даследчую і грамадска-палітычную работу ў БДУ імя У. І. Леніна. Лекцыі яе карыстаюцца ўсеагульнай павагай і выклікаюць вялікую зацікаўленасць у студэнтаў. Алена Паўлаўна напісала і апублікавала больш за 20 навукова-даследчых прац па найбольш актуальных праблемах псіхалогіі. Яна з'яўляецца адным з вядучых аўтараў падручніка «Псіхалогія» для студэнтаў-завочнікаў вну, які рыхтуецца зараз выдавецтвам «Вышэйшая школа».

На працягу 14 гадоў Алена Паўлаўна Ерась з'яўляецца дэпутатам Мінскага гарадскога Савета дэпутатаў працоўных. Яна з'яўляецца старшынёй арганізацыйнага камітэта рэспубліканскага таварыства псіхолагаў, членам бюро педагагічнай секцыі праўлення рэспубліканскага таварыства «Веды», актыўна прапагандуе педагагічныя веды сярод насельніцтва.

Алена Паўлаўна Ерась узнагароджана ордэнам «Знак пашаны», двума медалямі, Граматай Вярхоўнага Савета БССР і Граматай рэктарата БДУ імя У. І. Леніна.

У дзень шасцідзесяцігоддзя Алены Паўлаўны Ерась мы жадаем ёй моцнага здароўя і вялікіх поспехаў у педагагічнай, навукова-даследчай і грамадска-палітычнай дзейнасці.

Калектыў кафедры педагогікі і псіхалогіі БДУ.

Кантроль у дзеянні

ПРАВЯРАЕМ ГРАМАДСКАЕ ХАРЧАВАННЕ

У Групу садзейнічання партыйна-дзяржаўнаму кантролю паступалі шматлікія скаргі ад студэнтаў і супрацоўнікаў на дрэнную работу буфета і сталовак універсітэта: непастаянны распарадак дня, малы асартымент страў, нізкая якасць і высокія (для студэнтаў) цэны, грубасць некаторых работнікаў буфета галоўнага корпуса.

Група садзейнічання партдзяржкантролю даручыла камісіі ў складзе Шалудзько Л. І., Атрошчанкі В. Д., Севасцьянавай Л. І., а таксама прадстаўніка мясцкома Суднік Н. С. праверыць работу прадпрыемстваў грамадскага харчавання пры універсітэце (3 буфеты і 2 сталоўкі).

Камісія прызнала, што лепшае ўражанне пакідае сталоўка № 103 (загадчык — Н. А. Карпава). Тут вялікі выбар танных страў, прыгожа аформленых. Сталоўка добра абсталяваная, у зале і падсобных памяшканнях чыста. Улетку будуць адкрыты буфет у сталоўцы і веранда. Брудны посуд прыбіраецца своечасова, для гэтага маецца спецыяльная тачка. Студэнты часта запісваюць падзякі работнікам сталоўкі. Н. А. Карпава слушна прапануе падключыць да сталоўкі для забеспячэння буфет галоўнага корпуса, а галоўны, біялагічны і хімічны карпусы— для забеспячэння піражкамі.

Сталоўка інтэрната па Паркавай выглядае значна горш. У зале на падлозе валяюцца чэкі, на сценах у зале і пасудамыйцы ад сырасці асыпаецца тынк. Увaход у гэтую сталоўку вельмі ўжо цёмны і заблытаны. Паступаюць скаргі ад студэнтаў, што сюды ходзяць харчавацца будаўнікі ў брудных спяцоўках, разводзяць антысанітарыю. Час работы сталоўкі не зусім зручны для студэнтаў (з 12 да 17 гадзін). У падсобных памяшканнях чыста, але няма вентыляцыі. Асартымент страў шырокі, стравы дастаткова танныя.

Добра працуюць буфеты ў інтэрнатах №№ 2 і 3. Тут амаль няма недахопаў у рабоце.

Вельмі шмат нараканняў на работу буфета галоўнага корпуса. Падлога ў зале брудная, праціраецца толькі раз у дзень, хоць харчуецца тут вельмі шмат людзей. Кран тытана для чаю брудны, пакрыты плесняй. Побач на падлозе—брудная ануча, вечкі з-пад малочных бутэлек. Буфет часта адчыняецца са спазненнем на паўгадзіны — гадзіну. Дрэнна выкарыстоўваюцца падсобныя памяшканні. У дні заняткаў выкладчыкі вымушаны губляць час у чарзе. Асартымент страў дастаткова вялікі, але цэны надта высокія. Вітрына вельмі дрэнна афармляецца. Ёсць сэнс перадаць буфет на забеспячэнне сталоўцы № 103.

Абмеркаваўшы паведамленне камісіі, Група садзейнічання партдзяржкантролю вырашыла: а) прасіць адміністрацыйна-гаспадарчую частку разгледзець пытанне аб перадачы на забеспячэнне сталоўкі № 103 буфета галоўнага корпуса; б) прасіць рэктарат арганізаваць асобны буфет для прафесарска-выкладчыцкага складу і адміністрацыйна-гаспадарчых работнікаў; в) прасіць адміністрацыю кафэ № 1 палепшыць забеспячэнне і павялічыць асартымент у буфеце інтэрната № 2; г) прапанаваць прафкому універсітэта ажывіць работу грамадскіх кантралёраў па праверцы прадпрыемстваў грамадскага харчавання; д) прапанаваць адміністрацыйна-гаспадарчай частцы пры чарговым рамонце зрабіць гардэроб і асобны ўваход у сталоўку інтэрната па вул. Паркавай.

БАБЧЫНЫ КУРЫ. Фотаэцюд студэнта М. Знака.

Эканомна расходуйце электраэнергію

Члены Групы садзейнічання партыйна-дзяржаўнаму кантролю (М. М. Чапінога, А. Г. Мядзведзеў, А. П. Маісееў, М. І. Юзэфовіч, В. І. Пракошын) праверылі стан электраабсталявання і выкарыстанне электраэнергіі ў вучэбных карпусах і інтэрнатах універсітэта. Былі выяўлены буйныя недахопы і прапанаваны меры для ліквідавання гэтых недахопаў.

1. У чытальных залах універсітэцкай бібліятэкі лямпы дзённага святла ствараюць моцны шум і перашкаджаюць нармальнай рабоце студэнтаў. Электраправодка да настольных лямпаў пашкоджана, а лямпы адсутнічаюць.

Электрыкам універсітэта прапанавана зрабіць прафілактычны рамонт асвятлення ў чытальных залах, так, як гэта было зроблена ў залах другога паверху галоўнага корпуса.

Група садзейнічання партдзяржкантролю рэкамендуе адміністрацыйна-гаспадарчай частцы ўстанавіць у чытальных залах настольныя лямпы.

2. Многія аўдыторыі і лабараторыі матэматычнага, фізічнага, біялагічнага і іншых факультэтаў недастаткова асветлены. Група садзейнічання партдзяржкантролю прапанавала электрыкам універсітэта праверыць асвятленне ўсіх аўдыторый і лабараторый, устанавіць нармальнае асвятленне і сістэматычна падтрымліваць яго.

3. Электраэнергія расходуецца не заўсёды эканомна. Часам без патрэбы асвятляюцца аўдыторыі, лабараторыі, калідоры. Даволі часта студэнты, пакідаючы аўдыторыі, не выключаюць святло. Бываюць выпадкі, калі супрацоўнікі універсітэта, выходзячы, забываюцца выключаць электрапрыборы. Часам у вялікіх аўдыторыях займаюцца 1—2 студэнты, а асвятляюць аўдыторыю ўсімі лямпамі, што маюцца ў ёй.

Група садзейнічання партдзяржкантролю прапанавала адміністрацыйна - гаспадарчай частцы, камендантам выдзеліць асоб, адказных за своечасовае выключэнне асвятлення.

Група садзейнічання партыйна - дзяржаўнаму кантролю звяртаецца да ўсіх студэнтаў, выкладчыкаў і супрацоўнікаў універсітэта з заклікам эканомна расходаваць электраэнергію. Не праходзьце міма парушэнняў у выкарыстанні электраэнергіі!

ДАРАГІ ТАВАРЫШ!

ПАЎСЮДНА У РЭСПУБЛІЦЫ ЦЯПЕР ПРАВОДЗІЦЦА ПАДПІСКА НА РЭСПУБЛІКАНСКУЮ КАМСАМОЛЬСКУЮ ГАЗЕТУ

„ЧЫРВОНАЯ ЗМЕНА“

на другое паўгоддзе 1964 г.

СТАНЬ ЧЫТАЧОМ ЯЕ. Газета раскажа табе аб захапляючым і цікавым у жыцці тваіх равеснікаў, тваіх аднагодкаў. На старонках газеты ты сустрэнеш матэрыялы аб тым, што хвалюе цябе, новыя вершы і апавяданні, прачытаеш матэрыялы на тэмы маралі і выхавання, пра фізкультуру і спорт.

Падпісная цана на нашу газету:

на адзін месяц — 44 кап., на тры месяцы — 1 руб. 32 кап. на паўгода — 2 руб. 64 кап.

НА РАЦЭ
Фотаэцюд М. Знака.

ДАРОЖНЫЯ ЗАМАЛЁЎКІ

У маі група выкладчыкаў і аспірантаў універсітэта выязджала ў розныя раёны Беларусі з чытаннем дакладаў і лекцый пра нашу вну, растлумачвала правілы прыёму. Па просьбе рэдакцыі аспірант Вячаслаў Рагойша расказвае пра некаторыя сустрэчы, што адбыліся ў гэтай паездцы, пра людзей, якія, магчыма, ужо сёлета стануць студэнтамі нашага ўніверсітэта.

1

З усіх пораў года мы чамусьці больш за ўсё любім вясну. Ды нават не ўсе тры месяцы, а менавіта дні імклівай паводкі і буйнага цвіцення садоў.

Сёлета сады цвітуць асабліва хараша. Вясна затрымалася, і паўз вокны нашага аўтобуса прабягае цэлае мора квецені — то чарэмхава-белае, то сінебэзавае, то ружова-яблыневае... І што цікава — з гэтым спрадвечным веснім цветабоем асабліва хораша спалучаюцца адзнакі сённяшняга дня. Вось таму гул незлічоных тэлефонных правадоў, струн-правадоў высакавольтных ліній і здасца раптам гулам звычайных пчолпрацаўніц, што кружаць у квецені.

Вясна год корміць. Гэта можна адчуць нават з вакна аўтобуса: тут полюць агароды, там жанчыны растрасаюць гной пад бульбу, а вунь трактар старанна баранує поле... Вось бы пусціць сюды некаторых нашых новаспечаных «дэндзі», што цэлымі днямі прасуюць ультрамоднымі чаравікамі асфальт праспекта! Магчыма, гэта было б добрым лекам ад іх цынізму, ад іх пагардлівых адносін да чалавека працы.

2

Калі вы, часам, будзеце начаваць у Шчучынскай гасцініцы і вас узрадуе парадак яе пакояў, ведайце, што ў гэтым— заслуга Галі Краюшкінай. Яна працуе тут прыбіральшчыцай.

Даведаўшыся, з якой мэтай завіталі мы ў іх раён, Галя ўзрадавалася. Вучоба! Пра гэта яна марыла заўсёды. Але здарылася так, што адразу пасля школы Галя не паступіла ў інстытут, потым выйшла замуж, стала маці і вось ужо пяць гадоў працуе. Безумоўна, на стацыянары ёй цяпер вучыцца было б цяжкавата, але можна на завочнае паступаць. Вось толькі б спецыяльнасць па душы выбраць. Некалі ёй вельмі падабалася вывучаць беларускую мову і літаратуру. Па гэтых прадметах заўсёды былі толькі «пяцёркі». Ці не на беларускае аддзяленне пайсці?

Аднак назаўтра Галя прыйшла на працу засмучанай. Аказваецца, яе муж родам з Браншчыны. Ён марыць вярнуцца ў родны кут. А яе спецыяльнасць, пэўна, там не вельмі прыдасца. Вось яна і думае, як спалучыць любоў да дзвюх моваў — роднай і рускай.

А такое спалучэнне — на гэтым жа аддзяленні. Тлумачым, што аддзяленне беларускай мовы і літаратуры шырокапрофільнае, дае таксама права выкладаць рускую мову і літаратуру.

Твар Галі пасвятлеў...

3

З гэтым высокім плячыстым юнаком мы сустрэліся ў Шчучынскім калгасна-саўгасным упраўленні. У Славы Хадкевіча работа клапотная, нялёгкая. Ён загадчык раённага радыёвузла. Але не яму, былому салдату, супрацоўніку раённай газеты, баяцца цяжкасцей. Галоўнае — любіць сваю працу.

Слава марыць стаць журналістам, сапраўдным знатаком сваёй справы. Праўда, аднойчы ён ужо спрабаваў паступіць, але не змог. Сёлета зноў думае падаваць заяву.

Верыцца, што журналістам Слава стане. Усе падставы для гэтага ў яго ёсць. Ёсць тая якасць, што завецца настойлівасцю.

4

Па дарозе ў Ражанку ў аўтобус увайшла пажылая жанчына з добрым адкрытым тварам. Разгаварыліся. Яна — моваввед, настаўніца адной з тутэйшых школ.

Гэта вельмі добра, гаворыць яна, што па школах з гутаркамі ездзяць прадстаўнікі універсітэта. А то ў выпускнікоў многіх школ склалася думка, што ва універсітэт паступіць амаль немагчыма, што на уступных экзаменах тут прад'яўляюцца больш высокія патрабаванні, чым у інстытутах.

Новае ў правілах прыёму?

Як моваведу, крыўдна, што па многіх спецыяльнасцях сачыненне па ўступных экзаменах перанесена на апошні план. Але, відаць, так лепш: прадмет усе-такі не прафілірующы. Філфак — іншая справа. Вось толькі прапанову хочацца ўнесці. Чаму толькі для будучых журналістаў маецца выбар — пісаць сачыненне па рускай мове і літаратуры альбо па беларускай? А чаму б так не зрабіць на астатніх факультэтах?

Далей. Растлумачальную працу трэба ўзгадняць з дырэкцыяй школы. А то атрымалася ў адной школе: вучні вырашылі усім класам застацца ў калгасе, а назаўтра прыехаў прадстаўнік з інстытута з лекцыямі. Можна уявіць сабе, як «дапамог» ён дырэкцыі школы.

* * *

І вось зноў дарога. Ізноў за вокнамі аўтобуса прабягае цэлае мора квецені — чарэмхавае, бэзавае, яблыневае...

В. РАГОЙША.

Май.

В. а. рэдактара **В. ДУБОВІК.**

Адрас рэдакцыі:
Мінск, Універсітэцкі гарадок, галоўны корпус, 212. Тэл. 2-07-19.

Друкарня Белсаўпрофа.
АТ 07752. Тыр. 2000. Зак. 2289.